

سلامت اداری

مهمترین اقدامات جهت اجرایی شدن گزارش دهی فساد در کشور به شرح زیر می باشد:

- تصویب قانونی مدون در زمینه حمایت از گزارش دهندگان فساد و تعیین جایزه برای پرونده هایی که به نتیجه می رسند .
- اعطای مجوز به آحاد مردم جهت طرح دعوی قضایی در مورد تخلفاتی که منافع عمومی مورد تعرض قرار گرفته است .
- ورود اجرایی دستگاه های مختلف کشور در زمینه کشف تخلفات به روش گزارش گیری از عموم مردم
- آگاهی بخشی به مدیران و پرسنل زیرمجموعه جهت پیگیری از تخلفات اجتماعی

نتیجه گیری:

اصلی ترین راهکار کشف فساد استفاده از ظرفیت نظارت مردمی در قالب تقویت مسیرهای گزارش فساد می باشد این سازوکار علاوه بر کشف فساد ، فضا را برای مفسدین ناامن کرده و موجب پیشگیری از مفاسد ، به ویژه مفاسد سازمان یافته می گردد زیرا در مفاسد سازمان یافته نیاز به همکاری مجرمین در اجرای تخلف وجود دارد و سازوکار گزارش تخلف این امکان را به وجود می آورد که هریک از مشارکت کنندگان در تخلف ، به عنوان یک گزارش دهنده اقدام کنند.

تهیه کننده :

دفتر مدیریت عملکرد

دبیرخانه کمیته سلامت اداری و صیانت از حقوق مردم
اداره کل تعاون کار و رفاه اجتماعی خراسان رضوی

مزایای روش نظارت مردمی

مزیت استفاده از عموم مردم برای کشف و برخورد با تخلفات به طور خلاصه شامل موارد زیر است :

- ناامن بودن فضاهای عمومی در احتمال فساد
- افزایش احتمال کشف فساد
- افزایش سرعت کشف فساد
- تقویت سرمایه های اجتماعی
- هزینه اجرایی نزدیک به صفر
- کاهش بار مالی و اجرایی دستگاه های نظارتی
- کسب درآمد از محل مبارزه با فساد
- کاهش امنیت برای مفسدین
- کاهش پرونده های قضایی
- حفظ نیروی انسانی به عنوان مهمترین سرمایه دستگاه

به نام خدا

کشف فساد با استفاده از توان مردمی به

روش گزارشگری تخلف

(سوت زنی)

این واقعیت تلخ‌یست که تخلفات و مفساد اداری در کشور به حدی فراگیر شده که آبروی نظام را به خطر انداخته است. حجم فساد و ضررهای مستقیم ناشی از آن مقوله ایست و میزان فساد که مردم احساس می کنند مقوله ای دیگر. شاید اهمیت موضوع دوم از اولی هم بیشتر باشد چرا که مستقیماً به سرمایه های اجتماعی و میزان مشارکت های اجتماعی مردم مرتبط می شود.

طبق شاخص ادراک فساد که نشان دهنده میزان فساد است که مردم در جامعه احساس می کنند ، ایران در بین ۱۸۰ کشور جهان ، رتبه ۱۳۰ را در اختیار دارد. این یعنی وضعیت کشور از ۱۲۹ کشور دیگر دنیا از این نظر بدتر است ، یعنی جایگاهی همتر از کشورهای میانمار و گامبیا و پایین تر از کشورهای مالی ، لیبیا ، جیبوتی ، گابون ، مالدیو و....

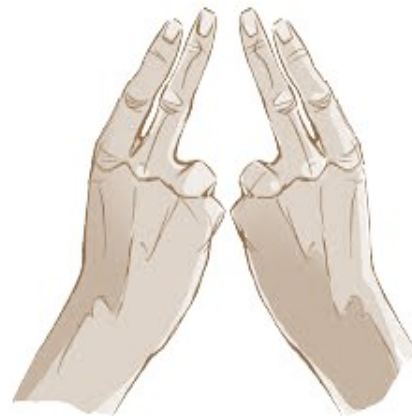
آنچه که در کشور به نام مبارزه با فساد در سازمان های مختلف انجام می شود همه از قاعده مشابهی پیروی می کند و آن نظارت از طریق سازمان های حاکمیتی

و لا غیر (مانند سازمان بازرسی ، دیوان محاسبات ، نیروی انتظامی و غیره)

این تنها یک روش از چندین روش استانداردار کشف فساد است که در دنیا بانام حسابرسی خارجی از آن یاد می شود و جالب آنکه درصد بسیار کمی از مفساد دنیا از این طریق کشف می شوند روش نظارت تنها به وسیله نهادهای متمرکز حاکمیتی به دلایل زیر تا این حد ناکارآمد است :

- امکان فساد ناظرین وجود دارد و در این صورت فساد کشف نمی شود.
- اطلاعاتی که برای تشخیص فساد لازم است ، در اختیار ناظرین قرار نمی گیرد و آنها تنها صورت های مالی و دیگر اسناد را بررسی می کنند.
- امکان حضور ناظرین در تمامی مواضعی که احتمال وقوع فساد هست ، وجود ندارد.

سوت زنی چیست ؟

سوت زنی عبارت است از کشف و گزارش دهی فساد توسط عموم مردم به نهادهای ذی صلاح ، این هدف به وسیله دو بال زیر محقق می شود :

۱- بال حمایتی :

گزارش دهندگان فساد تحت حمایت های قانونی و حقوقی در برابر هرگونه اقدامات تلافی جویانه قرار می گیرند. این حمایت ها شامل موارد زیر می شود:

- جلوگیری از اخراج ، تنزیل رتبه ، تعلیق ، انتقال اجباری ، تهدید یا آزار به هر روشی نسبت به فرد گزارش دهنده و همچنین عدم توقف روند ارتقای شغلی
- عدم افشای هویت شخص گزارش دهنده در هر شرایطی مگر برای اشخاص رسیدگی کننده به پرونده فساد
- محفوظ نگه داشتن حق شکایت و درخواست خسارت توسط شخص گزارش دهنده فساد در صورت آسیب دیدن از هر یک از موارد فوق

۲- بال انگیزشی :

به این ترتیب که در صدی از مبلغ پس گرفته شده از مفسد یا جریمه ای که موظف به پرداخت آن می شود، به عنوان پاداش به گزارش دهندگان اهدا می شود. در کنار پاداش های مالی، انواع حمایت های معنوی و فعالیت های فرهنگی نیز برای ارتقا جایگاه گزارش دهندگان فساد صورت می گیرد.